

40
Poštarina plaćena u gotovom

SAMO BORSKI LIST

1. u Knjižnica kr. sveučilišta — ZAGREB

GODINA XXXVIII.

U SAMOBORU 1. LIPNJA 1941.

BROJ 11.

«Samoborski List» izlazi 1. i 15. u mjesecu — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 30.- din. — Inozemstvo 60.- din. — Pojedini broj 1.50.- din. — Uprava i uredništvo: Livadićeva 2. — Vlasnik i odgov. urednik S. Šek.

Oglase prima uprava prema cjeniku. — Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. — Rukopisi se ne vraćaju. — Tisak: SAMOBORSKE TISKARE Slavko Šek, Samobor, Livadićeva ulica broj 2.

Poglavniče - hvala Ti!

Mlada ustaška srca oslobodila su domovinu: srca, koja su kroz godine govorila, zbogom majci, ljubi, — ognjištu; naravi koje nisu znale za obiteljsko i društveno veselje; ljubav koja se je sakrivala 12. godina u tuđini, jer su u njezinoj domovini pljuvali na nju; oči koje su tiho i dugo plakale, jer ih kod kuće nisu razumjeli; hra-

brost, koja je vani davala živote, dok se je u domovini sramotno potkupljivalo.

«Sinovi Ognja» vratili su se u proljeće, na Uskrs. Suzbijena je zima, mrak i laž. Tiho su se pojavili na rođenoj grud: ondje se je tiho trpjelo, a ovdje varalo. Divimo se, ustaška snago, Tvojim disciplini i požrtvovnosti.

«Starci» se čude Tvojim zrelosti: oni su, naime, rekli da si zelena i malodobna. Strepe pred osvetom, jer oni su znali raditi samo kao rulja, u noći, s ludačkim obrazinama na licima.

U vremenima, kad ste Vi neumorno i najozbiljnije spremali oslobodenje, oni su pijančevali, ludovali kao urođenici iz prašuma, provaljivali u kuće susjeda i rodaka, Hrvata, jer su «vodi» planski skretali pažnju sa životnog narodnog cilja: OSLOBODENJA HRVATSKE.

Sadržina staračke politike, krik pred narodnom smrću, zadnje riječi očitovali su se u ustima seljaka: «Ne verujemo već nikomu!»

Tada si došao TI, Uskrisitelju prevarenog naroda, došao si, jer je to Bog i duh vremena htio. TI i Tvoja patnjama očelčena vojska donjeli ste spas onima, koji za Vas nisu znali, jer «vodi» nisu dopuštali da se sazna Istina. Sa svojom nadčovječnom ličnom žrtvom i pomoću Tvojih sljedbenika učinio si čudo.

Svi su izdavali jedni hrvatski narod, ali ga nisi iznevjerio TI, najbolji Sine svih vremena! U časovima kad se je radilo o životima mučeva i mladića, kad je prijetila glad i propast selima i gradovima, kad su uzaludno vapila polja za marljivim rukama, kad ostaviše Hrvatsku tobožnji vođe na cjedilu, došao je Onaj, koga su zvali izdajicom i nevjernikom — naš POGlavNIK.

NASE MIRNE KUĆE, NASI OCEVI, BRACA, NASHA UZORANA POLJA I ZELENE ŠUME ŠAPUĆU TI: HVALA!

Stjepan Vlahović, stud.

Velika Ustaška skupština

održat će se na DUNOVE u 9 sati u jutro na Glavnom Trgu

Govore Poglavnikovi izaslanici Ante Oršanić
i fra. Didak Čorić

Skidajmo maske!

Po samoborskoj dolini pružaju se kao od ruke graditelja — Stvoritelja, razmještena, mirna sela s čistim, hrvatskim stanovništvom. Tih su te kućice, marni ljudi, koje je Providnost poslala ovamo kao Hrvate, što će reći, ljubitelje zemlje, rodne grude i borce za pravdu i čovječnost.

Biti svoj, orati svoje njive, imati slobodnu Državu Hrvatsku, postići pravdu, ljubav i poštenje; to su bile želje i nade ovih ognjišta. Kad bumo za svoje stvari dobili plaćeno onoliko, koliko vrede, kad bude po fabrikama mesta za nas siromašnije, kad budu na općini poštene ljudi... kad bude zakona pravega i reda, onda bu dobro, tako govore između ostaloga ovi ljudi.

Mirne su bile te kućice, bogato su rodila polja i vinogradi. Seljaci naši imali su samo dvije nepokolebive i nepopustljive želje: osloboditi se Srba i zavesti pravdu. Svi su bili jednodušni u tome.

Nažalost, došao je da »udesi te buntovnike«, »muški gospon« sa svojim »činovnikima«, koji nisu poznavali dušu sela, ideju Starčevića i Radića. Vikači, koji nisu crpili snagu iz ovih dvaju genijalnih izvora, koji nisu slušali glas naroda, već su sav svoj rad temeljili na svojem bolesnom mozgu. Samo iz njihovih ludačkih glava mogle su proizlaziti onakove mahnite odluke.

Oni su samo znali organizirati bandu, koja je sjekla vinograde, voćnjake i kukuruz, razbojničku družinu koja je, bez istrage, na četnički način, provlačivala u kuće i ludački zlostavljala i batinala ljude, koji su se usudili misliti samo što protiv stranke, koji su, u želji da se što ispravi, usudili se prigovoriti i zapaziti nepravdu. Takvu je silu i strah unio u selo da su se ljudi što nehotice, što iz straha, da se njegov bijes ne iskali na njihovoj neposlušnosti, davali u službu njegovih davaljskih osnova.

»Što se taj buni... ja ću njemu pokazati... ubi ga«, to su bile »misli« i »nauk« ovoga »učitelja«. Trn u oku bili su mu frankovci. Bojao se da »njegovi« ne saznaju istinu. Opasnost po njegovu vlast bila je sve veća. Počeli su se kidati lanci ropstva, slijepe pokornosti i straha pred njegovim pogledom. Sila i laž, gluma i govornička galama, morale su dati mjesto istini i pravdi. Vrijalo je već po selima. Strmec, Brestovje, Hrastina, Celine, Otok i Rakovica pitaju ga malo po malo za »račun«, ali on ne će da razgovara s »buntovničkim, frankovačkim selima«, on »raspušta organizacije«, i kuje planove protiv onih koji su progledali i uzudili se prigovoriti.

Letaci su neprestano dolazili, sokčili narod, uljevali mu vjeru u Onoga koji će doći, koji ne drži »sastanke i smotre«, i ne traži slavu, već ozbiljno radi. Krišom su kolale najprije vijes i o Osloboditelju a onda su se svi ohrabрили i rekli su: »Cega da se bojimo. Znamo da nosimo istinu i pravdu, da naš govještamo dolazak Onoga koji je sav svoj život dao svome narodu. Htjeli li ne htjeli, oni koji nas proganjaju, Poglavlak će doći, jer Bog tako hoće,

Iz govora Poglavnika dra. Mile Budaka

Blagopokojni je Stjepan Radić na smrtnoj postelji odredio, da se neće više nikada u Beograd, a tu je njegovu odredbu cijeli hrvatski narod primio kao svoj zavjet.

Vidimo, da su oni tamo svršili u kakvom jednom sporazumu sa Srbijom usprkos najkrvavijega iskustva i najsvečanije odredbe mrtvoga vođe, dok je dr. Ante Pavelić izvojevao uskrsnuće Nezavisne Države Hrvatske.

Moram još napose istaći i naglasiti, da je vazda u početku svakog svog potihvata imao protiv sebe sve slabiće, sve kukavice, sve bojažljivce, sve one, koji su vazda spremni jesti plodove s tuđeg stabla i žeti tuđe njive, a da nikada ne posiju ni jednog zrna; on je njih imao protiv sebe, jer mu je Providnost dosudila grandioznu zadaću o kojoj velika većina običnih smrtnika nije smjela ni misliti, pa je stoga s početka bio napadan i kritiziran.

Ni najveće države ne mogu vazda učiniti onako, kako im želi srce, ni najmoćniji narodi nisu jednim udarcem postigli svoje narodne i povjesne granice, pa se je bojati, da to ne će ni nama uspjeti u najvećoj mjeri.

Uvjeren sam, da nema nikoga među sinovima hrvatskoga naroda, koji ne bi upravo potresene duše priznao, da u svim tim pitanjima ide našeg Poglavnika prvenstvo tolikog stupnja, da dugo, dugo, dugo, iza njega ne dolazi nitko, a onda istom redom njegovi najuži i najvjerniji suradnici, pa iza njih one stotine prvih mladih ljudi ustaša u inozemstvu, koje sada vidate na strajku svog Poglavnika u žutim odorama, pa iza njih polako, polako, pregaoci iz najzabavnijih krajeva naše kršne Like, dalmatinske kamenite Zagore i bosančko-hercegovačkog krša, da tek tada, već na pomolu oslobođenja opazite kako naviru široki i dugački redovi hrvatskoga naroda, da se priključe toj oslobodilačkoj vojsci, koja imade tridesetak obješenih, na stotine postrjeljanih, na tisuće i tisuće isprebijanih sa hrljadama godina roblje na ledima.

Jer istina mora pobijediti. Mi osjećamo da je On naš, nesebičan, patnik za Hrvatsku, a oni su svi u »stranki« zbog svojih računa i računskih nada.

Prošlo je carstvo laži i pakla. Ohrabrimo zel Nestao je onaj koji je znao zavadati braću, stvarati tragedije, rukobe sela samo da umiri i ohladi svoju bolesnu narav, da se cinički namiruje i provede njegova družba. Sunce istine i mira otjeralo je onoga koji je proganjao starce, žene, čak i djecu, jer se je bojao svoje sjene, jer je uvijek strepio i bježao pred nekom opasnošću.

Ne bojmo se! Samo će oni odgo-

Ako se kome čini što nezgodno i teško, možda i bolno, neka onda pomisli — kako je to istom bolno i teško onome, koji je za taj rad tri puta osuđen na smrt od naših neprijatelja koji je stvorio više nego je ijedan Hrvat stvorio od Tomislava do danas.

Čuo sam sa više strana, premda u Varaždinu to doduše nisam čuo, govore: »Ustaše su doduše tu, Poglavlak je tu, ali su na mnogim mjestima ostali stari ljudi. Sve to ide po starome, sve to ništa ne vrijedi«. Braćo i prijatelji, vi morate znati, da svaki veliki rad mora proći svoje dječje bolesti. Mi znademo, da i ovaj naš veliki rad može i mora imati svojih slabih strančica i strana, a napose da taj naš veliki rad ima i može i mora imati svojih slabih strana u pitanjima osobnim. Ne možemo mi braćo točno pogoditi da baš u prvom času postavimo na pravo mjesto postavimo pravog čovjeka. A znate zašto ne možemo postaviti u prvi čas na pravo mjesto pravog čovjeka? Zato, jer se pravi ljudi drže obično malo podalje, a oni manje pravi ti se guraju (odobranje). Morate znati međutim, braćo i prijatelji, da se s oštrim laktovima daleko može doći, ali da se s njima u ustaškoj organizaciji vazda gube glave (oduševljeno odobranje). Tako će biti i ovdje, čim se malo situacija smiri, čim se rasčisti.

Kod nas se mnogo govori o nekim komunistima: »Komunisti ovo, komunisti ono. Komunisti su opasni, oni su pogibeljni. S njima treba tako i tako postupati«. Ja tvrdim ovo: U Hrvatskoj imamo mnogo ljudi koje krste tim imenom. Nema ih baš previše, ali ih ima. Duboko sam međutim uvjeren da 90 posto tih ljudi, koje zovu komunisti nisu komunisti, nego ljudi, koji traže kruha i pravde (odobranje). Kad im se dade kruha, to jest rada, kada vide da se ovdje radi pravedno, kada vide da je tu jedna čelična ali i brataška i pravedna ruka, koja to drži, onda nema tih 90 posto komunisti, jer su oni onda najbolji Hrvati. Ti ljudi imaju pravo da su nezadovoljni, jer kad ne bi bili nezadovoljni, ne bi bili dostojni da nose ime čovjeka. To međutim nije problem u ustaškoj državi, pa će se to lako riješiti.

varati koji su stajali mržnju, koji su skrivili čitavom selu, općini i domovini. Pravi Vođa, onaj koji je trpajom i iskušenjima dokazao svoju ljubav i nesebičnost prema svojoj Hrvatskoj, došao je među nas, radi i bdiše za nas.

Da, mi smo bili i dalje ćemo ostati »ober-Hrvati« kako je »učitelj« znao govoriti. Hoćemo da se samoborsko obzorje pročisti, da nestane sav klatač i trulež koji se je uvukao za vrijeme »učiteljeva bogovanja« da nas cijedi i muči. Ovdje će postojati i raditi samo Ustaše, koji će pokazati što mogu sinovi Poglavnika.

S. V.

Iz Ustaške organizacije

Po zakonskoj odredbi ovako izgleda ustaška organizacija na području svakoga kotara:

Ustaški Logor na čelu s logornikom (za čitav kotar);

Ustaški Tabor na čelu s tabornikom (za pojedine općine);

Ustaški Roj na čelu s rojnikom (za svako selo).

* * * *

Molimo stranke da se obraćaju u svojim željama na vlast na koju se dotični predmet odnosi (općina, kotar, oblast, sud), jer će tako olakšati posao Ustaškom Logoru, koji rješava stvari strogo ustaško-organizacijske i političko-upravne naravi.

USTASA RADI . . .

Svake nedjelje u našim selima od jutra do kasno u večer sakuplja se omladina i vježba. Tako su osnovani ustaški rojevi u Hrastini, Domaslovcu, Otoku, Rakovici, Kladju, Braslovju, Kotarima i u Celinama.

Silna volja i oduševljenje vlada među mladićima, za vrijeme ustaških sastanaka i vježbi. Najbolji dokaz je to što iz sela gdje rojevi još nisu osnovani silu molbe da se i kod njih što prije počme u tome pravcu.

Po Zakonskoj odredbi moraju svršiti vojničku predizobrazbu mladići od navršene 15. do 18. godine. No, budući da i stariji žele da se organiziraju, to se i njihovoj želji izlazi u susret.

BICIKLISTIČKI USTAŠKI ROJ

U selu Hrastini i Domaslovcu organiziran je roj biciklista koji vrši patrolnu službu nedjeljom. Divno je gledati mlade ustaše kako u uzornom redu i disciplini obilaze čitav kotar.

Poslije napornog obilaženja sa biciklima po dolinama i bregovima, po najgorim putevima, umorni se vraćaju svojim kućama, ponosni, što daju svoje slobodno vrijeme u službu svoga Poglavnika.

RAD ZA ZAJEDNICU JE POČEO . .

Kad su iskrčene šikare među našim selima, seljaci ustaše nastaviše radom, tako da su seljaci iz općina Sv. Nedjelja i Podvrh na vlastitu pobudu odlučili da poprave šumski put u Rakov-potoku. Ljudi osjećaju novo doba, vrijeme zajedničkog rada, te si sami popravljaju i šljunkom posipavaju neke puteve u selima. Kad će se tako nastaviti i kad će svi ne gledajući na lijenčine (za koje se najozbiljnije sprema prisilni rad) marljivo prionuti na rad, onda će naš kraj dobiti drugi izgled.

Ne će biti bara i jama nad kojima se je proklinjalo, ne će se gubiti vrijeme i trud kod »grezanja i spelavanja«. Ne će se događati da mala kiša učini pristup u šumu nemogućim, da u jeseni »četverica« jedva vuče voz kukuruza kroz poljske puteve.

VIJESTI . . .

Premještenje

riješenjem ministra unutrašnjih poslova premješten je Stanislav Buljan, kotarski predstojnik od kot. oblasti u Samoboru i imenovan županijskim tajnikom kod Velike Župe Prigorje u Zagrebu.

G. Buljan je imenovan na prijedlog Ustaškog Logornika g. Ivana Oreškovića predstojnikom u Samoboru.

Samobor gubi u njemu jednog čestitog i urednog službenika, što je pokazao i na djelu za ovih 5 dana što je upravljao našim kotarom i riješio židovsko pitanje. — Na novom položaju želimo mu mnogo uspjeha te se nadamo, da će i tamo koristiti hrvatskom Samoboru.

Preseljenje kotarske oblasti

kotarska oblast koja je bila dugi niz godina smještena u kući g. Stillnovića u Zagrebačkoj ulici preselila je svoje urede u nekadanji Livadićev dvorac u Livadićevoj ulici (kraj restauracije »Lavice«). — U tome je dvorcu uglazbljena hrvatska budnica »Još Hrvatska nij' propala«.

Posljednji vlasnik dvorca bio je Daničić (židov).

† Petar Treppo

u Zagrebu je preminuo limarski obrtnik i posjednik Petar Treppo u 75. godini života.

Pokojni je Treppo rođen samoborac, pa je vrlo rado i često dolazio u svoj rodni kraj. — Pok. Petar Treppo blizi je rođak samoborskih obitelji Filipec, Urli, Santl i Mogut.

Vrijednom pokojniku neka je lahka zemlja a rastuženoj porodici naše saučestće.

† Marko Antonini

U Zagrebu je umro slikar Marko Antonini u dubokoj starosti od 88 godina. On je izradio velik broj slika i portreta. Kao crkveni slikar uživao je vrlo lijep glas, a kako je bio mnogo tražen, vidjeli se i po tome, što je slikao preko sto crkava i kapelica po Hrvatskoj.

Svuda je pokazao u tome radu istančan ukus i velike sposobnosti. Napose nam je istaći, da slikarije, koje danas rese župnu crkvu samoborsku, potječu također od Marka Antoninija.

Pokojnik je slikaraku akademiju svršio u Rimu, a došavši prije 70 go-

PLAĆANJE MOSTOVINE

»Prednečeno je po nekojih kotri-gli ovoga oppiduma Zamobor, da purgari ovdečni na mostu zagrebečkom mostovine plaćati pridržavaju se, i kada (znajući da drugih oppidumov stanovnik nikaj ne plate) pitaju, zakaj oni plaćati moraju, na odgovor dobivaju, da samo Krapinčani i Jastrebarčani privilegirani i zato od plaće slobodni jesu, poradi česa po magistratušu gledač, da općina ova nesamo više privilegiumov i to ne manje jakšeh, nego prerečeni oppidumi, ima, nego i vu avojih privilegiumeh za purgare življe se; onda ovi ne manje nego Kralj. varašeh purgari, budi drugih oppidumov stanovnik' juša imati bi morali, s tim više, kak v oppidumu ovom cehi meštarski nastali, privilegia zadobili i po određenju slav. varmetijje vu poslu štibre za varošane držati zapoveđani jesu, na g. fiškališa vu ovom poslu pisati i njim preporučiti, da oni vsem načinom oslobodjenje ovoga mesta od plaće mostovine pod način drugih oppidumeh preskrbeti naj glede — dokončano je«. (Zapisnik od 15. IX. 1827.)

Milan Lang:

Iz prošlosti Samobora

TEŠKI DANI SAMOBOR. OPCINE

Od nekadanjih samobor. sudaca liti načelnika mnogo se ističe Mihalj Glasčić. Bio je veliki prijatelj narodne pravde i njezin dobrotvor.

Na kraju knjige Protokola od 18. stoljeća ima od njega bilješka koja ukratko prikazuje tadašnje tegobe i jade samoborske općine. Iznosim je u cijelosti:

»Nota bene. Scriptum in anno 1737. pro me Michaelem Glasčić, iudicum Oppidi Samobor in quo sectoris solutum.

Ov notabene pokaže velika terplenja ovoga siromalnoga varoša, kako naimre već letu 1734. jaka zapoved beše dana semu ovomu orsagu, da je morali dati deset profonta vozit po deseteru koliv, i to jedni od Narta^o) do Suseda, drugi od Suseda do Čatela; — ovak vozeći ga vnoži kvaru su se pripetali ljudstvu pri putu budućemu, stalo su lamentacia na vu kraje; onda su s opet dokončali, da ga naj ljudstvo vozit po vođu na sbe na mlađah ili

bostonch, a kulike opet ovde muke bile su ljudstvu vozećemu i po tom trošećemu, kada su prafont prevozili.

Taki vu letu 1734. došli su Nemci iz francuske zemlje vu ov orsag. O, g. Bog zna najbolje, kaj smo z nimi sterpeli i terplenja ni dosta bilo mašerajuće almo tamo prevažati i hraniti, nego kada su vnože razvozili gore, došli su drugi na zimu dan 13. februariuša. Ovo isto leto niem smo davali zvan kruha, kaj smo mogli.

Othajali su prvi dan Majuša, morali smo niem dati vu štop portie R^o) 30, felbeblinu R 12, fuleru R 3, a na laidnanta kapetana potrošili smo davajući vu kuhinju potrebno, i zobi i sena planine, govedine, živadi za R 40.

Ovi Nemci su prešli, došla je zapoved Mandatum od Gospodina Bana Esterhazi da ov oppidum mora dati deset soldatov vu zelenoj oprave z dugem, dobremi puškami, pištolu sakomu, sablu, kapenek, opanke i da soldati morali su se zvučiti soldačke muštre. i ovo smo morali podnesti tak, da računajuć stroške za dva meseca, oružje, kapenke, opravu, šator, kola terna, potrošili su ov sam Oppidum R 230-

^o) R = ropin.

dina u Hrvatsku, zavolio ju je kao drugu domovinu. Ovdje se je sada i smirio za uvijek.

Neka mu je blag spomen!

Objava

Potpisani Logornik kotara Samobor, ovime obavješćujem cijen. građanstvo Samobora i kotara samoborskog, da sam ponovno postavio za šefa Poreznog ureda u Samoboru, g. Berković Nikolu, kojeg sam bio izmijenio uslijed loše dobivenih informacija.

Naknadno sam prikupio pismene podatke o njemu i njegovom političkom životu, ustanovio sam da je zaslužni i čestiti Hrvat, koji je zbog takvog svog držanja po bivšim protuhrvatskim režimima stradavao, — pa sam mu tu nepravdu ovime ispravio, jer to u svakom pogledu zaslužuje.

Ustaški logor

U Samoboru, dne 28. V. 1941.

Ustaški Logornik: Orešković

† Petar Vuković

posjednik i gostioničar u Rudama preminuo je 26. pr. mj. u 32. godini

Pokojni Vuković pošao je prošle nedjelje s Vilkom Sirovicom na mećernom kotaču na Plješivcu radi kupnje vina. Nesretnim slučajem prevrnuo se motorkotač, a oni obojica odbačeni s njega. Tom je zgodom Vuković zadobio teške unutarnje ozljede, kojima je nakon par dana i podlegao.

Pok. Vuković je bio rođen samoborac, pa je kao savjestan i točan bio cijenito poštivan.

Sahranjen je na groblju u Rudama. Na sprovodu bilo je mnogo samoboraca. Nad otvorenim grobom oprostilo se od pokojnika g. Ivo Bišćan, načelnik samoborski toplim riječima.

Vječni pokoj Petru Vukoviću, a toplo saučestje rastuženoj porodici.

Cijen. pretplatnike molimo, da izvole podmiriti pretplatu za tekuću godinu koja iznosi: 30.— Din, inozemstvo 60.— Dinara.

POREZ

U magistratskoj sjednici od 15. rujna 1827. pročitano je pismo varmedijskog sucza Budimira Praunspargera, kojim se pozivlje općina, da točno i istinito iskaze sve svoje dohotke radi odmjere poreza.

Ovaj je zahtjev silno uzrujao slav. magistrat samoborski. Jer općina od dugogovanih općinskih još nigdar štibre do vremena nazad povrnjenja strankih ovih pod krnuu vugersku, ni plaćala, dapače poleg privilegijuma govorećega, da oppidum za collectu 100 i placovinu 30 pensih plaćati dužni, vu ostalom slobodni jesu, od štibreneh čaće's slobodni morali bi biti, — od strani drugie, pokedob proventuili ove općine letni tuliko nedonašaju, kuliko potreška za potrebno općine zdržavanje je, onda od onoga, kaj općina nema, plaćati ne bi ni imala, k tomu onda ističe pojedince sve važnije potrebe, koje joj treba namaknuti a za koje već i sada ne dotječu svi dosadanji prihodi općine, ne bi li se kako riješila plaćanja poreza.

SUMPORNO KUPALIŠTE U SV. HELENI KOD SAMOBORA Vlasnik Josip Kraljić

Danas je otvoreno omiljelo naše sumporno kupalište u Sv. Heleni, koje vrlo rado posjećuju zagrepčani, samoborci a i okolišni narod.

Novi vlasnik kupališta g. Kraljić podigao je veliku vrlo ukusnu zgradu za restauraciju, te hotel sa 20 soba, za stanovanje stalnih pacijenata. U restauraciji dobiju se dnevno dobra domaća topla i hladna jela, te razno osvježujuće piće.

U kupališnoj zgradi imade dva veća bazena i više kabina za posebno kupanje, a na otvorenom leži veliki bazen za plivanje, okružen šumicom i livadama.

Kupališni je liječnik dr. Budak. — Lječe se reumatična oboljenja, neuralgija, ženske bolesti i dr. — Svaki čan tople kupelji, blatni omoti, masaža, hidroterapija i elektroterapija. Za zdrave ugodan veliki vanjski bazen.

Zagreb će biti sa kupalištem povezan sa autobusima, koji će dnevno saobraćati.

AUTOBUSNO PODUZEĆE ZAGREB — SAMOBOR

Vozni red: Iz Samobora: u 7, 9, 13.45, 18.30 i 20.30.

Iz Zagreba: u 8, 12.30, 14.45, 19.30 i 21.30 sati.

Stajalište u Zagrebu: Barthouov

NA VICINALNOJ ŽELJEZNICI ZAGREB — SAMOBOR UVEDEN JE NORMALNI PROMET.

Na radne dane nedjelje i blagdane polaziti će vlakovi iz Zagreba u Samobor u 6.15, 8.15, 10.15, 12.30, 14.00, 16.15, 19.00 i 20.35. sati, a iz Samobora u Zagreb kreću vlakovi u 5.00, 6.20, 8.20, 10.20, 12.35, 14.05, 16.20 i 19.05 sati.

Izlet u »Lipovački dom«

Hrvatsko planinarsko društvo podružnica »Japetić« u Samoboru priređuje na Tijelovo dne 12. o. mj. uobičajeni izlet u »Lipovački dom«. — Sastanak je u 7 sati u jutro u društvenim prostorijama.

Umrli u Samoborskoj župi:

2. V. Sokolović Josip, dijete, 1. god. Klokočevac; — 10. V. Vrbanić Julijana rod. Kocijan, 82. god., Samobor; — 10. V. Librić Josip, dijete, 1. god., Vrhovčak; — 12. V. Matijašić Milka dijete, 10. god., Otruševac; — 13. V. Vitko Anastazija dijete, 8. god., Farkaševac; — 14. V. Noršić Rudolf dijete, 1. god., Gregurić-brijeg; — 12. V. Sombolc Božidar sedlar i remenar, 49. god. Vraždin; — 26. V. Grmek Taša djevojka, 63. god., Velika Jazbina.

TON-KINO »S A M O B O R«

prikazuje dne 7. lipnja u pol 9 sati i 8. lipnja u 5 i 8 sati vefilim mađarske produkcije prema glasovitom romanu Mavra Jokai-a »Szegeny gazdag«, »FATIA NEGRA«. — Filmska obradba »Fatia Negra« je najuspjelije djelo mađarskog filmskog stvaranja.

11. lipnja u pol 9, 12. lipnja u 5 i 8 sati te 14. lipnja u pol 9 i 15. lipnja u 5 i 8 sati prikazuje svu veličnu jednu neizmjerne kršč. ljubavi u filmu

»BESMRTNA PJESMA« (Tiha noć... eveta noć. — Stille Nacht... heilige Nacht).

IZNAJMLJUJE SE

stan od 3 sobe i nuzprostorijama odmah. — Upitati Šmidhenova ulica 24 i kat.

Kupujem u Samoboru

odnosno okolici manju kuću (Weekendhaus) sa nešto zemljišta — do jedne rali — za malo gospodarstvo. Ponude sa cijenom predati u upravi lista.

2 stana u I. katu

Svaki sa 3 sobe i čitavim komforom iznajmljuju se na Trgu kralja Tomislava broj 20. — Upitati kod pazikuće.

Postolarske kalupe

već rabljene, prodajem više pari. — Šestak Miroslav, Samobor, Toplička u. 3.

Tečenje vina preko ulice

od 1. lipnja (Duhovi).
Ana Vuković,
Gornji Kraj 99.

IZNAJMLJUJE SE

lokal sa sobom, kuhinjom, izbom i dr. Električna i vodovod u kući. — Upitati Perkovičeva ulica 24.

IZNAJMLJUJE SE

stan od 3 sobe, kuhinja, kupaozna, smočnica, veranda te ostali komfor. Upitati Gajeva ulica 38 ili u trijačnici Kvaternik.

IZNAJMLJUJE SE

cijela vila, sa svim nusprostorijama odmah. — Upitati vila Vrkljan, Zagrebačka ulica 40.

IZNAJMLJUJE SE

cijela kuća u Zagrebačkoj ulici 12 (bivša kotarska oblast), daje se u najam za ured ili slično. U prizemlju ima 8 prostorija u mansardi 3 prostorije. — Upitati u upravi lista.

Traži se suhi stan

od 2 sobe i kuhinje, u prvome katu za jednu samostalnu gospođu. Ponude molim na uprvu Samoborskog Lista.

Javna zahvala

Povodom smrti našeg nepredjeljenog supruga, sina, brata, ujaka i strica

Petra Vukovića

zahvaljujemo svim prijateljima i znancima te sl. građanstvu na izvanredno čučuća kao i onima, koji su ga oprostili do vječnog počivališta.

Lahko mu zemlja!

Tugujeća obitelj